

„Én vagyok az Élet, és Kenyér lettem neked, és ezért keressetek engem.

Értem fáradozzatok, nem a romlandóért, nem a veszendő életért, hanem értem, az Élet Kenyeréért, az Örök Szeretetért, mert valóban a tied vagyok, a te Istened, és a te életed. Valóban a tied vagyok, a te szereteted, a mosolyod vagyok, és a kezed simogatása.

Valóban benned élek, és ezért bátran hiheted, hogy örök a te életed,

és nem szomjazol meg többet és nem éhezel.”

Évközi 18. vasárnap

Kiv 16,2-4. 12-15

Ef 4,17. 20-24

Jn 6,24-35

Újuljatok meg lélekben, és öltsetek magatokra az új embert!

Szent Pál apostol arra buzdít bennünket a Szentleckében, hogy a bensőnk, a lélek legyen új, és legyen új a külső is, a tetteink, a megnyilatkozásaink.

Az új pedig nem azt jelenti, hogy legyen valami más, mint ami eddig volt. Ez kevés.

Az új a végleges. Új az, ami nem avul el sohasem, ami mindig ugyanaz marad, ugyanaz marad azért, mert teljes, nincs benne hiány, egészen tökéletes,

az Új az, aki Szent, az Új az, aki nem ismer romlást,

aki felett az elmúlásnak nincs hatalma, akiben változásnak árnyéka sincs, az Isten.

Ő az Új, mert Ő mindig megmarad, Ő mindig ugyanaz.

Ő mindig megmarad, mert Ő végtelen és teljes, mert Őbenne nincs hiány,

mert Ő Szent és valóban tökéletes, mert Ő önmaga.

Amikor az apostol arra buzdít bennünket, hogy újuljunk meg lélekben,

hogy legyen új a bensőnk, és öltjük magunkra az új embert,

akkor nem kevesebb célt tűz elénk, mint azt, hogy öltözzünk belé Istenbe,

és Isten töltsön meg bennünket teljesen, mint üres edényt.

Isten legyen az életünk, legyen a szívünk Ő, a lelkünk,

és legyen Ő a tetteink, a mozdulataink és szavaink.

Vajon lehetséges ez? Vajon valóban magunkhoz vehetjük Istent,

hogy a miénk legyen, a mi szívünk, a mi egész benső világunk Ő?

Vajon valóban lehetséges, hogy Istenbe öltözzünk, hogy az Ő fénye, a töretlen és

végtelen Ragyogás tündököljön a mosolyunkban, és a szavainkban az Ő illata

áradjon?

Igen, mert Ő alászállott az Égből.

Igen, mert Ő, aki valóban Élet, Élet, mert örökkévaló és romolhatatlan,

Ő, aki a Szeretet, Ő Kenyér lett. Kenyér nekünk, akit magunkhoz vehetünk.

És amikor ettük a Szeretetet, akkor a Szeretet lett az életünk,

a szívünk lett Ő, a bennünk élő töretlen Erő, akkor a Szeretet megtöltött bennünket,

úgy töltött meg, ahogyan az üres edényt tele tölti a tiszta víz.

Amikor Istenbe öltözzünk, amikor magunkra öltjük a Szentet, a Szeretetet,

akkor az Ő töretlen és romolhatatlan fénye valóban ragyogni fog a tetteinkben,

akkor mi valóban azt a Derűt mosolyogjuk, aki az Isten.

Szent Pál apostol erre buzdít bennünket.

És Jézus szava adja meg a bátorságot, hogy higgyünk és reméljünk ennek a

buzdításnak az igazában,

hogy lehet ilyen. Én vagyok az Élet - mondja Jézus. És tudjuk ezt.

Ő a Mennyei, Ő az Örökkévaló. Ő a Szent, a Tökéletes, aki nem ismer elmúlást. Ő valóban Élet.

De amikor hozzátette ezt: Én Kenyér vagyok, akkor olyat mondott,

amit szív még nem ismert meg, amit emberi fül nem hallhatott.
Én Kenyér vagyok - mondta - én közel vagyok hozzád, és nem vagyok elérhetetlen neked,
ott vagyok a kezekben, és mint egy falat, belépek a te porszem lelkedbe,
és beragyogom a te kicsiny mozdulataidat.
Én, a Végtelen, akit egek egei nem képesek, hogy befogadjanak,
én ott lakom benned, én megtöltelek téged, és veled járok a te útaidon.
A te tetteidben én cselekszem, a Szeretet, az Örökkévalóság,
ott vagyok az elmúló pillanatok sodrában, és nem múlnak el, mert a Szeretet
Örökkévalóság.
És a te szíved a Szeretettel van telve, az Istennel,
hiszen Kenyér lett az Isten és magadhoz vetted, hiszen befogadtad a szívedbe.
Hiszen Ő, a Kenyér az életed lett, a mozdulataid, a tetteid.
És tündököl, igen tündököl a te apró-cseprő kicsiny szereteteidben
a Végtelen, az Örök, a Szent, aki a Tökéletes.
*Én vagyok az Élet, és Kenyér lettem neked, és ezért keressetek engem.
Értem fáradoztatok, nem a romlandóért, nem a veszendő életért,
hanem értem, az Élet Kenyeréért, az Örök Szeretetért,
mert valóban a tied vagyok, a te Istened, és a te életed.
Valóban a tied vagyok, a te szereteted, a mosolyod vagyok, és a kezéd simogatása.
Valóban benned élek, és ezért bátran hiheted, hogy örök a te életed,
és nem szomjazol meg többet és nem éhezel.
Ámen.*

2021. augusztus 1.

Takács Gyula plébános atya